63ste Jaargang No. 5210 DAGBLAD Vrijdag 12 September 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Adres: Consciëntiesteeg 27. Tel 1858, P. bus 8, Willemstad

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38

Europa moet zich allereerst zelf helpen

Mohammedanen in Egypte ageren tegen Engeland

Britse leger wordt verminderd

Vrouwen moeten actief deelnemen aan de politiek, aldus de Paus

MENINGEN VAN DE WERELDBANK.

John McLoy, de President van de Wereldbank, zeide, dat Europa een groter aandeel moet nemen in de oplossing van haar economische problemen. Hij drong er ook op aan, dat de heropbouw en ontwikkeling in de Latijns Amerikaanse zowel als in Azië, het Midden Oosten en Afrika moet ter hand worden genomen. Het zal niet lang meer duren of de financiële ontwikkeling, voor deze gebieden ontworpen, zal de eerste taak worden van de bank.

In het tweede jaarlijkse rapport van de bankraad maakte hij bekend, dat er reeds verschillende onderzoekingen in dit verband gedaan worden, maar hij voegde er aan toe, dat de bank niet alles kan doen en dat ook het privékapitaal zich beschikbaar moet stellen.

Blijvende moeilijkheden voor het herstel van de Europese economische positie is volgens Mc Loy het tekort aan voedsel, brandstoffen en mankracht. Het Europees economisch herstel is, volgens de wereldbank grotendeels een probleem voor Europa zelf. Het kan alleen opgelost worden door opvoering der krachtsinspanning van de kant der Europese landen zelf. Hulp van buiten is vitaal maar het bedraagt slechts een klein percentage van de eigen inspanning.

Om het herstel te stimuleren vroeg de bank voor internationale financiële stabiliteit door een gezond begrotingsbeleid en belastingpractijken, door de integriteit van de nationale herstelprogrammas, door het verwijderen van de handelsbeperkingen en door het ten volle gebruiken van de productie der Duitse industrie.

Het meeste werk voor herstel en ontwikkeling in de andere landen met inbegrijp van Zuid Amerika moet gefinancieerd worden met privékapitaal. De bestuursraad van de bank raadde eventuele leners aan hun crediet te herstellen om zodoende de toevloed van privékapitaal aan te moedigen. Men moet daartoe een gezond begrotingsbeleid en monetaire systeem voeren. Bovendien moet men de verzekering geven, dat het buitenlands privé-kapitaal niet onderworpen is aan ongelijke en beperkende wetgeving. Het wil natuurlijk niet zeggen, dat al deze middelen eerst noodzakelijk toegepast moeten zijn, voordat de bank een lening zal toestaan (Londen, (AP) 12.9).

WAT DEED DE WERELDBANK,

McLoy verklaarde, dat de wereldbank bereid is de landen te helpen door de landen bij te staan in het voldoen van hun buitenlandse schulden.

Tijdens het afgelopen jaar gaf de bank vier leningen aan Frankrijk, Nederland, Denemarken en Luxemburg met een totaal bedrag van 97 millioen dollar. De meeste aanvragen, die tot nu toe binnenkomen zijn van de Europese leden.

De volgende landen vroegen leningen aan:

Chili vroeg 40 millioen dollars voor waterwerken, bosbouw, havenwerken en spoorwegen.

Tsjechoslowakije 350 millioen dollars voor herstel van de oorlogsschade, herbevoorrading van grondstoffen en uitvoering van nieuwe projecten.

Iran vroeg 350 millioen dollars voor modernisering en ontwikkeling van de industrie en het transportwezen.

Mexico vroeg 209 millioen dollars voor irrigatie, waterwerken, spoorwegen en havenwerken.

Polen vroeg 600 millioen dollars voor de uitrusting van de steenkoolmijnen, voor ijzer- staal en textielfabrieken, voor electriciteiten en transportwezen.

Gedurende het jaar vermeerderde de leden van de bank van 38 tot 45 landen. Er bij kwamen Colombia, Venezuela, Turkije, Italië, Syrië, Libanon, Australië. Ook Finland heeft het lidmaatschap aangevraagd. (Londen, (AP) 12.9).

EGYPTISCHE REGERING MOET OPTREDEN.

De uitvoerende raad van de Mohammedaanse broederschap te Caïro, die verscheidene dagen geleden de demonstraties in Caïro en Alexandrië leidde, bereid zich voor om actief op te treden na het falen van de Veiligheidsraad ten aanzien van de Egyptische quaestie. De leider van de broederschap Sheik Hassan El Bana zeide: wij wensen dat de regering de revolutie leidt. De regering moet alle betrekkingen met Engeland verbreken en den Britsen ambassadeur verdrijven (Caïro (AP) 11.9).

DE PAUS TOT DE VROUWEN.

Te Rome kwamen bijeen afgevaardigden van twee internationale Katholieke Vrouwenfederaties, die werden toegesproken door Zijne Heiligheid den Paus. De Paus was van Zijn zomerverblijf te Castel Gandolfo gekomen en ontving 1500 vertegenwoordigsters van de internationale federatie van katholieke vrouwen en de internationale katholieke jonge vrouwen in de Zaal der Zegeningen in het Vaticaans paleis. De Paus sprak de vrouwen toe en duidde op de vier plichten, die de vrouwen hebben in deze tijden, die vol gevaren zijn zonder weerga. De vier plichten zijn, aldus Zijne Heiligheid, ten eerste een zuiver en onverschrokken geloof gestaafd door gebed, nederigheid en offer. Ten tweede actieve aanwezigheid wanneer er sprake is van godsdienstige belangen. Ten derde getrouwheid aan de sociale activiteiten van de Kerk.

Ten vierde actieve deelneming in het politieke leven om de rechten te verdedigen van het huwelijk, de school en het vrouwen- en jeugdvraagstuk in zover echter zulk een activiteit niet in strijd is met de plichten van de vrouw (Vaticaanstad, (AP) 11.9).

DEMONSTRANTEN IN BOGOTA.

Het departement van buitenlandse zaken meldt dat over de 500 demonstranten uit protest tegen de Noordamerikaanse nota aan Columbia over de scheepsvoorwaarden, de bezittingen van de Noordamerikaanse ambassade te Bogotá hebben beschadigd.

Het bureau van buitenlandse zaken en het hoofd van de politie van Bogotá hebben later hun verontschuldiging aangeboden. Dit werd medegedeeld in een rapport van de ambassade aan het departement van buitenlandse zaken te Washington.

Het rapport meldt dat de ruiten van de ambassade door de demonstranten met stenen werden stuk gegooid. Verder nog werd de auto van de ambassade overrompeld en het bureau van de Noordamerikaanse scheepvaart mij. van W. R. Grace & Comp. geplunderd.

Lincoln White, een zegsman van het nieuwsbureau, zeide dat de Noordamerikaanse nota „een verontrusting van de Noordamerikaanse regering" weergeeft over de onhebbelijke wijze van optreden van Columbia tegen de Noordamerikaanse scheepvaart in het voordeel van de scheepvaart overeenkomst tussen Columbia, Ecuador en Venezuela.

White noemde als voorbeeld van onhebbelijkheid het verlenen van reductie bij de werkzaamheden in de haven, uitsluitend aan schepen van die combinatie en ook de Columbiaanse politiek dat koffie-export alleen mag geschieden door schepen van de combinatie.

Het rapport van de ambassade deelt mede dat de demonstratie plaats vond, nadat verschillende pikante artikelen in de Columbiaanse pers verschenen aan de hand van de Noordamerikaanse nota aan Columbia.

Nadat de ambassade de politie in kennis had gesteld van de demonstratie, werden de demonstranten onmiddellijk uit elkaar gejaagd.

Het rapport doet ook melding dat Roberto Urdeneta, de huidige minister van buitenlandse zaken van Columbia gezegd heeft, dat een antwoord op de Amerikaanse nota, welke hij eerder als een informatie dan als een protest wil interpeteren, spoedig verwacht kan worden.

Onhebbelijke handelingen zijn verboden door de handels overeenkomst tussen Columbia en de Verenigde Staten.

Het departement van buitenlandse zaken handelt volgens deze overeenkomst sinds het een protest heeft ontvangen op 13 Augustus jl. van de „national federation of American Shipping".

In scheepskringen spreekt men over dit feit en men is van mening dat het feit dat Columbia de „Flota Gran Colombiana" bevoorrecht in de koffie-export een punt van discussie zal worden tussen de regeringen van Columbia en de Verenigde Staten.

De „Grace Line", wier bureaux geplunderd zijn, geeft geen commentaar (Washington, (AP) 1.9).

BEWEERD COMPLOT IN ROEMENIË.

Het officieel communistisch dagblad 'Scantei' te Boekarest beschuldigde vijf Roemeense reserve-generaals, verschillende andere hoge officieren en vier leden van het ministerie van Buitenlandse Zaken er van, dat zij betrokken waren in een beweerd complot ter omverwerping van de regering. Het blad maakte ook de lijst bekend van de leiders der Nationale Boerenpartij, die tezamen met den president van de partij Juliu Maniu gearleden werd de arrestatie van Maniu bekend toen de minister van Binnenlandse Zaken zeide, dat hij en nog anderen gegrepen werden op het vliegveld Samadau. Zij zouden toen van plan geweest zijn het land te verlaten. Kort daarop werd de Nationale Boerenpartij onwettig verklaard en werd aan de afgevaardigden van deze partij in de Nationale Vergadering de onschendbaarheid ontnomen.

De Verenigde Staten protesteerden onlangs bij de door de communisten beheerste Roemeense regering tegen de voortdurende onderdrukking van de burgerlijke vrijheden. Dit geschiedde in verband met de arrestatie van Maniu en leden van zijn partij.

Het blad 'Scantei' noemt de namen der betrokkenen bij het beweerde complot en noemt hun relaties, die zich zouden uitstrekken tot onder de voormannen van de Nationale Boerenpartij. De vice-president Ion Mihaleche zou ook gevangen genomen zijn.

De regering maakte bekend, dat het proces niet voor October zal plaats vinden. Het is al enige keren uitgesteld (Boekarest, (AP) 11.9).

DE JODEN IN DE KKAMPEN

Britse autoriteiten, die de Joden van de 'Exodus 1947' ondervragen, zeide, dat zij een heleboel moeilijkheden bezorgen, doordat zij onjuiste antwoorden geven op de hun gestelde vragen. Meer dan 4000 Joden zijn over twee kampen verdeeld en wel te Poppendorf en te Am Stau. Te Am Stau vertelde een der Joodse leiders, dat zij in de kampen zullen blijven en de Britten zullen dwingen hen naar Palestina te brengen. Een vluchteling, die tegen de Britten vocht aan boord van de schepen, zeide, dat zij de sit-down staking zullen voortzetten, die zij aan boord begonnen (Luebeck, (AP) 11.9).

ZUID-AFRIKA EN ARGENTINIË.

De regeringen van Zuid-Afrika en Argentinië kwamen overeen directe diplomatieke betrekkingen aan te knopen. Argentinië opent een gezantschap te Pretoria en Zuid-Afrika verheft het consulaat-generaal te Buenos Aires tot legatie (Pretoria, (AP) 11.9).

UITBREIDING AIR FRANCE.

De Franse Minister van Openbare Werken Bules Moch legde de grondslag voor een luchtovereenkomst met Venezuela en Colombia gedurende zijn bezoek aan Zuid-Amerika, aldus maakte het algemene secretariaat van de burgerlijke- en handelsluchtvaart bekend. Het is een uitbreiding van de Franse Antillen naar de Zuid-Amerikaanse landen. De 'Air France' zal gebruik maken van watervliegtuigen (Parijs, (AP) 11.9).

POLEN NAAR ARGENTINIË

De radio van Moskou gaf commentaar op de aankomst in Argentinië van Polen uit het leger van Generaal Anders. De uitzending zeide, dat zogenaamde ontheemde Polen met inbegrip van fascisten van diverse pluimage uit West-Europa voortdurend naar Argentinië komen. Speciaal werd gesproken over een groep Polen aan boord van de 'Cordova', die 8 September uit Engeland vertrok (Londen, (AP) 11.9).

INWONERS VERENIGDE STATEN.

Het aantal inwoners van de Verenigde Staten bedroeg in de Maand April 1947, 141.311.000 zielen. (ANP. 11 Sept.)

MYSTERIEUZE VERDWIJNINGEN.

De politie van Thuringen zoekt nog steeds naar minister-president Rudolf Paul van Thuringen, die reeds geruime tijd spoorloos verdwenen is. Telegrammen uit Jena, dat ook in de Russische zone ligt, berichtten nu de verdwijning van burgemeester Heinrich Mertens, die van zijn post verdween na zijn terugkeer van vacantie op 7 September. De Duitse persdienst, die onder Brits toezicht staat, zeide, dat Mertens te Berlijn stopte en een bezoek bracht aan het hoofdkwartier van de liberale democratische partij, waarvan hij lid was.

De criminele politie van Jenca is een uitgebreid onderzoek naar hem begonnen.

Ondertussen is de sleutel tot de mysterieuze verdwijning van Paul nog niet gevonden. Er wordt bovendien niets meer over gepubliceerd. Pauls verdwijning had twee weken geleden plaats. (Berlijn, (AP) 12.9).

ZITTINGSJAAR 1946 — 1947 TEN EINDE.

Op Zaterdag 13 September as. zal de minister van Binnenlandse Zaken in het gebouw van de Tweede Kamer te den Haag het zittingsjaar 1946 1947, namens de Koningin als gesloten verklaren. De beide Kamers zullen daartoe in een verenigde vergadering bijeenkomen. De derde Dinsdag van September (16de) zal het de traditionele „Prinsjesdag" zijn, waarbij de Koningin de nieuwe zitting plechtig zal openen (ANP 11 Sept.)

het nieuws van vandaag

De president van de bestuursraad der Wereldbank heeft een rede gehouden, waarin hij de economische toestand in Europa besprak. Volgens zijn mening moet Europa zich allereerst zelf helpen. De buitenlandse hulp kan slechts dan van nut zijn als Europa zelf al haar economische hulpbronnen en al haar krachten aanwendt om de ondergang te ontkomen. McLoy geeft dan verschillende middelen aan ter verkrijging van een goede financiele basis.

De Paus hield weder een toespraak. Ditmaal tot de katholieke vrouwen, die Hij wees op vier belangrijke punten, die zij in acht moeten nemen om de gevaren van deze tijd tegemoet te treden. De Paus zeide met nadruk, dat de vrouwen zich ook met de actieve politiek moeten bezighouden in zover dat niet belet, dat zij allereerst haar eigen vrouwelijke plichten nakomen. De vrouwen moeten vooral haar overwicht in de politiek laten gelden als het gaat om het huisgezin en haar kinderen. Zij moeten vooral strijden voor de zuiverheid van het huwelijk en een goede opvoeding van de jeugd.

In Egypte stookt de Mohammedaanse broederschap de bevolking op zich te keren tegen de Britten. Zij zeggen de regering, dat zij de Britse gezant moet wegsturen. Hedenmorgen begonnen honderden Mohammedanen, na het beëindigen van de gebeden in de eeuwenoude Moskee Al Azkar, met een oproer te Caïro. Zij riepen: weg met de Veiligheidsraad. De politie is bezig ze met stokken uit elkaar te slaan.

Sir Stafford Cripps maakte bekend, dat Engeland haar leger zal inkrimpen. Hij drong er op aan, dat de uitvoer ogenblikkelijk met een derde moet worden verhoogd en dat de kapitaalinvesteringen drastisch moeten worden bekort. De regering zal eveneens, indien het noodzakelijk is dwang gebruiken zowel bij de industrie als bij de arbeid om de productie zo hoog mogelijk op te voeren. Cripps drong er op aan alles te doen om het land te redden, want de Britten moeten allereerst zichzelf helpen en dan pas hulp verwachten. Tot slot kondigde hij weder zwaarder beperkingen aan voor de burgers.

Uit Aruba komt een geluid, dat zich kant tegen de afscheiding van Curaçao. Het is verheugend, dat deze stem gehoord wordt, want ook wij zijn van mening, dat de los-van-Curaçao-beweging verderfelijk is voor het gebiedsdeel in zijn geheel en voor Aruba afzonderlijk. In Europa is het ideaal en misschien de enige oplossing voor alle ellende een Verenigd Europa en hier wil een klein eiland, afhankelijk in letterlijk alles van het buitenland, op zichzelf gaan staan. Het is heldhaftig, maar dan met de heldhaftigheid der onnadenkenden, die zich blindelings van de rotsen werpen, alleen om na hun dood een mooie grafsteen te krijgen. Het zijn gevoelshelden en geen verstandshelden.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

De „Los-van-Curacao" beweging van Aruba

De stilte van onze heerlijke Zondagmorgen — tot nu toe slechts gebroken door het geluid der klokken om de mensen te roepen hun God en Schepper te aanbidden — werd vanmorgen gestoord door a) oorverdovend lawaai uit luidsprekers; b) gejoel van gratis en met spandoeken vervoerde mensen uit alle hoeken van het eiland; c) de tonen van voor de gratis-vervoerde mensen ten gehore gebrachte muziek en d) de nutteloze redevoeringen van el fuerte hombre de Aruba, el señor Eman!

De laatste dagen hebben Shon Henny en zijn aanhangers zich geen moeite gespaard om, pamfletten uit te geven; luidsprekers — vooral 's avonds! — rond te zenden om de overigens kalme, tevreden en goede mensen van Aruba aan te sporen om op een van de talloze kosteloos uitgeschreven vergaderingen van Eman, tegenwoordig te zijn, op welke vergadering het zaad van ontevredenheid ten opzichte van Curaçao, zou worden uitgestrooid.

De los-van-Curaçao-beweging dateert niet van nu. Eman heeft jaren daaraan gewerkt en in de laatste maanden, weken en dagen zijn talloze en lange vergaderingen gehouden waarin zijn idee breedvoerig besproken werd en welk nog steeds zijn lievelingswens blijkt te zijn: Aruba-los-van-Curaçao!

In 1934 strandde Emans idee op de totaal onverschillige houding van de Arubaanse bevolking, maar thans, dertien jaren later, in welke tijd Eman heel wat mensenkennis heeft opgedaan en niet alleen weet om onze eenvoudige en vertrouwenschenkende mensen in de buitendistricten op gevoelige punten te treffen, maar ôók — en dit is van belang! — om vooraanstaande personen naar een vergadering van de Raad van Politie te leiden, waarin Landraad Wever een in de volkstaal gestelde redevoering hield, in welke redevoering hij gebruik maakte van passages uit de Bijbel om de in de zaal aanwezige mensen onder de indruk te brengen van hetgeen hij zou vertellen.

En Wever deed het goed en zelfs zéér goed! Vluchtig en emotievol drukte hij de aanwezigen op het hart, dat in de loop der jaren, Aruba door Curaçao was bedrogen en dat hierdoor alle geloof in Curaçao verdwenen was; dat Aruba in een tijdsverloop van vijf jaren 47 millioen guldens had opgebracht; dat slechts 20 millioen voor Aruba besteed werden.

Deze mededeling maakte méér indruk dan de passages uit de Bijbel! Het was doodstil. Maar de vergadering bereikte haar kookpunt toen Eman opstond om, met de bekende gebaren, een redevoering over heel oude dingen te houden, die zó streelden, dat een donderend applaus volgde!

En, nog niet tevreden — want het ijzer moet gesmeed worden terwijl het heet is — stond Landraad Wever opnieuw op en met bewogen en luide stem sprak hij: Arubanen! onze vereniging met Curaçao heeft ons één oog gekost, laten wij ervoor zorgen, dat wij het ander niet verliezen!!

Staande de vergadering van de door de grondwet van Curaçao geheel geliquideerde doch door het Bestuur nog in leven gehouden Raad van Politie, werd een verzoekschrift namens 95 vooraanstaande mensen van het eiland, de Raad van Politie aangeboden met verzoek de inhoud daarvan onmiddellijk naar Hare Majesteit, onze geëerbiedigde en beminde Koningin, over te seinen, in welk verzoekschrift los-van-Curaçao werd gevraagd.

Gaande naar huis waren wij ook onder de indruk van de cijfers. 47 Millioen guldens in vijf jaren is geen kleinigheid. En dan te denken dat slechts 20 millioen gedurende dezelfde tijd aan en voor Aruba besteed werden, dus minder dan de helft van de inkomsten. Waar bleven de overblijvende 27 millioen was de vraag in Emans rondgestrooid pamflet?

Wij dachten, waar haalde Eman de uitgaafcijfers vandaan? Voor de ontvangsten beweerde hij die van de Administrateur van Financiën gehad te hebben, maar de uitgaven? Indien slechts 20 millioen in de loop van vijf jaren aan en voor Aruba besteed werden, dan is dat bedrag inderdaad laag, maar als Eman niet weet waar de andere 27 millioen gebleven zijn, dan is dit een duidelijk bewijs dat hij, na zoveel jaren in de Staten van Curaçao gezeten te hebben, niet eens weet wat in de Staten omgaat, want dáár moet men toch weten hoe de binnengekomen gelden worden besteed en uitgegeven.

Maar redeneerden wij verder: misschien waren de andere Statenleden van Aruba op de hoogte van de uitgaven.

Wij hoorden van vrijwillige oorlogsbijdragen aan de Nederlandse regering te Londen; wij wisten van de millioenen aan de schutters van Aruba betaald; wij lazen van de subsidies aan het algemeen Curaçaos pensioenfonds om daaruit later het pensioen van de gewezen-dienaren van Curaçao óók van Aruba te betalen; wij wisten van de subsidiën aan de drie noodlijdende eilanden boven de wind.

Wij, die nooit aan politiek gedaan hebben, hebben geen cijfers tot onze beschikking, maar zouden toch gaarne willen weten of de cijfers die Eman en Wever verspreid hebben, inderdaad de juiste cijfers zijn, opdat onze mensen op Aruba weten kunnen, hoe het in werkelijkheid bestaat. Wij doen hiermede een beroep op onze andere Statenleden — of misschien kunt U dat doen, meneer de Redacteur, om de juiste cijfers van ontvangsten en uitgaven van Aruba, in de laatste vijf jaren, te publiceren opdat iedereen op Aruba zien kan, of die cijfers met die van Eman overeenkomen.

De petitie, welke namens 95 vooraanstaande personen staande de vergadering van de Raad werd overhandigd is niet geheel juist opgesteld! Daarin schreef men, dat Curaçao niet tweemaal zoveel als Aruba had opgebracht, maar toen wij dezelfde avond het Rapport Ellis nagingen, vonden dat Curaçao inderdaad

tweemaal zóveel als Aruba in de laatste vijf jaren had opgebracht.

En het hinderde ons toen, dit te constateren — en het hindert ons nóg — dat in de petitie aan H.M., zulk een vergissing voor kwam.

In de Staten van Curaçao van 29 Mei 1947, hield Eman een lange redevoering over de verhouding van Aruba tegenover Curaçao een redevoering waaruit wij niet wijs konden worden, wat hij eigenlijk verlangde. Wel zeide hij „de zelfstandigheid van Aruba tegenover Curaçao wordt niet alleen door de Arubanen doch ook door alle Curaçaoënaars op Aruba—ik spreek hier niet alleen namens de Arubanen, maar ook namens de Curaçaoënaars op Aruba — gewens.. Zij wensen allemaal de volkomen zelfstandigheid en de volkomen onafhankelijkheid van Aruba tegenover Curaçao, niet alleen ter bevordering an de materiële belangen van Aruba, maar ook ter bevordering van de administratieve belangen."

Vreemd is het dan — indien zijn bewering juist was — om een pamflet onder de op Aruba wonende Curaçaoënaars te circuleren en te zeggen. dat het hem ter ore gekomen was dat de Curaçaoënaars op Aruba, ontevreden waren over de los-van-Curaçao-beweging en waarin hij hun verzekerde dat zij geen enkel reden hebben om te vrezen, daar hij steeds hun belangen bepleit had en in het biezonder de belangen van de Curaçaose chauffeurs en de havenarbeiders! Wat aanleiding aan de 'Amigoe di Curaçao' gaf om hem, Eman, te becritiseren, omdat hij tegen de kapitalisten was opgekomen!

Voor woorden als „kapitalisme", „referendum" en dergelijke woorden, heeft Eman zijn eigen uitleg, die niemand anders dan hemzelf zal bevredigen. Het kapitalisme — zeide Keller — is een zo ingewikkeld verschijnsel, dat men er geen juiste wezensbeschrijving van kan geven. En prof. Weve (niet onze landraad!!) zeide: „Jij kunt mij op de eerste plaats vragen, wat kapitalisme is. Ik moet zeggen, dat ik daarop geen antwoord kan geven."

En wat referendum betreft, waarover Eman het in de Staten had, kunnen wij zeggen, dat Eman „enkele" vergaderingen met „enkele" personen hield en dát noemt hij een referendum!

De los-van-Curaçao-beweging dateert van 1934 af. Wij bewaren nog zoete herinneringen uit die tijd. Dat zij alweer op touw gezet is heeft haar oorzaak in verschillende feiten en factoren. Een er van is, dat men ontevreden is omdat men niet alles krijgen kan wat men hebben wil. Zeker, nos dushi Aruba heeft redenen om te klagen. redenen die ontevredenheid wekken, dit zullen wij niet ontkennen, maar de zaken zó aanpakken moeten wij als eerlijke en ordelievende mensen, openlijk afkeuren. Er is véél dat geregeld kan worden, véél dat gedaan kan worden, maar het is beter een plan te ontwerpen, een dergelijk plan, waarin de wensen en verlangens van Aruba vermeld zijn, dan ontevredenheid te zaaien.

Niemand in de wereld is volmaakt, het Bestuur van Curaçao óók niet!! Iedere regering kan fouten maken, zoals wij mensen dagelijks fouten maken. En men moet niet vergeten dat alle mensen op de wereld niet tevreden gesteld kunnen worden!

Losbewegingen merkt men thans over de gehele wereld, misschien hebben die invloed op Heer Eman. De tijd van onderdrukking is voorbij — zeggen velen, — maar wij zijn van mening, dat die in een andere vorm blijft!

Wat ons betreft, behoeven wij geen aspiraties van onafhankelijkheid te hebben. Onze toestanden zijn geheel anders dan andere landen. Het is hard dit te zeggen. maar nos dushi Aruba kan weinig produceren. Onze bodem is hard, de zon fel, er is geen water. Alles wat wij eten wordt van buiten ingevoerd! Zelfs water om te drinken!

Het is goed dat wij dit voor ogen houden. En daarom moeten wij voorzichtig en verstandig zijn.

Gode zij dank, duizendmaal dank, dat een buitenlandse maatschappij ons welvaart bracht, maar deze welvaart is slechts tijdelijk. Een wet aan de overkant kan onze inkomsten ineens laten dalen. Als de naburige republiek verbiedt dat olie uitgevoerd wordt dan is het met onze welvaart gedaan. En onze goud rijkdom (?) geloven wij, zal ons van de ondergang niet kunnen redden. Daarom herhalen wij: wij moeten voorzichtig en verstandig zijn!

Wat ons betreft, staan wij sceptisch en huiverig tegenover de los-van-Curaçao-beweging. Wij zien geen heil hierin voor ons geliefd eiland. Wel zien wij opnieuw een familjeregering aankomen, die wij niet willen hebben. Nederland, weest op uw hoede!

En wat het bestuursapparaat betreft dat eventueel opgezet zal worden bij een los-zijn-van Curaçao, moeten wij verklaren, dat dit zeker duur zal komen te staan. Bovendien vinden wij het onnodig, onverantwoord. Samenwerken is voordeliger. Zelfs naties in de wereld, willen nu samenwerken, want zij zien in, dat hun belangen beter gediend worden. Waarom moeten wij een Gouverneur-Generaal, een Gouverneur, een Hof van Justitie, een P. C. een Administrateur van Financiën hebben? Omdat andere plaatsen die hebben?

Of is het omdat wij thans te veel geld hebben en niet weten wat er mee te doen? Moeten wij oorlog verklaren om het op te maken?

Neen! indien wij niet weten wat met het geld te doen, dan een fonds vormen om daaruit, wanneer later de zaken verkeerd gaan, te kunnen putten.

Eman verklaarde in de Staten, dat Aruba niet met „schreden" doch met „electrische schreden" is vooruitgegaan. Iedereen die hier tien of twintig jaren geleden geweest is en terugkeren, zien dat ook. En toch......

En wat de opsomming van Eman betreft over de geschikte en verantwoordelijke mannen die wij hebben, willen wij opmerken, dat het ons hart goed doet te zien dat wij ze hebben, want dit bewijst onze vooruitgang. Maar alhoewel Eman denkt dat wij genoeg hebben, zeggen wij hem dat wij ver achter zijn wat doktoren, onderwijzers, technici, geestelijken, ambtenaren, politie, verplegers enz. enz betreft.

Neen, Heer Eman, wij zullen eerlijk zijn en bekennen dat wij niet genoeg hebben om een los-van-Curaçao-beweging in stand te houden!

Denk hieraan Heer Eman! Denk over de paar dingen die wij hierboven hebben geschreven en bekeer U, tot voordeel van Uw zo bemind eiland Aruba.

Oranjestad, 7 September 1947.

H. V.

Naschrift: Wij kunnen den inzender mededelen, dat wij de juiste cijfers van ontvangsten en uitgaven van Aruba in de laatste vijf jaren bij het gouvernement hebben aangevraagd. Zodra wij deze ontvangen, zullen wij ons haasten ze te publiceren.

ST. EUSTATIUS

Koninginnedag 1947

Grandioos heeft St. Eustatius weer Oranje gevierd.

En het was weer Mr. Buncamper, de man, die er wat van maken kan, onder wiens beproefde leiding het feest-programma werd uitgevoerd. Op Zondag had er een dankdienst plaats in de Katholieke en Methodisten Kerk, en het was 's middags openbaar gehoor ten huize van Gezaghebber E. Voges.

De feestvreugde dreigde even verstoord te worden door een gerucht, dat de ronde deed, als zou verdere feestviering zijn afgelast.

Een ogenblik stonden de moeders met de hete strijkijzers besluiteloos, als zouden al die gestreken jurken en pakjes van geen dienst zijn; maar het bleek een heel wild gerucht te zijn.

Queen's Birthday zou met hetzelfde traditionele feestprogramma gevierd worden.

Het was een bonte reeks van amusementen, die Maandagmorgen al vroeg met muziek werd ingezet.

Dan kwam de start van de donkey-races; het bleken getrainde racers te zijn. Ze gaven hun top-prestatie.

Een donkey op hol is altijd een vermakelijk gezicht, omdat zijn stijve poten bij het galopperen de stroomline ontbreken; vooral als de jockey het beest aanmaant voor grotere inspanning, en dan de achterpoten omhoog vliegen in plaats van de voorliggers. Maar die truukie's kennen de berijders wel.

De aubade van de jeugd bij Gezaghebber E. Voges was een zee van oranje, en werden er vaderlandse liederen gezongen onder leiding van Zr. Floriberta.

De tractatie, die er op volgde was sweet; er bleek een goede borstplaat-fabrikant op het eiland te zijn. De jeugd smakkebekte — ook de rest.

's Middags was er een cricketmatch. De bekende Oranje-Cricket-Club kwam uit tegen een local team.

Het was een keurig gezicht, toen een file Captain Winzen Timmer en zijn team het groene veld betraden — gekleed in hun nieuw wit uniform en jockey-pet en in hun oranjevlag de letters O.C.C. Pas terug van hun tournee naar Anquila. Marigot en Philipsburg, waar zij enige cricket-matches speelden tegen de plaatselijke clubs, bleken zij goed getraind te zijn.

Het veld ligt tegen een glooiende vlakte, waar men op de achtergrond de oude Vulkaan ziet — in de volksmond „Quill" genoemd, een panorama van licht en groen, waartussen het wit van de ver af gelegen huisjes doorpinkelt.

Het fluitje gaat, en het is Gezaghebber Voges. die het eerst „bowlt" en de bal met een forse zwaai naar het wicket werpt.

Cricket is de populaire sport op de Bovenwinden — het contact met de nabuur-engelse eilanden heeft dit bevorderd. Iedereen is er van op de hoogte. Nog voordat de man aan het bat zijn eerste run gedaan heeft, en nog rustig de bal afwacht, wordt U door het publiek reeds volledig ingelicht over zijn prestaties.

In een sierlijke boog wordt de bal door den bowler in de richting van het wicket geworpen, en dan heeft de batsman de kunst te verstaan, om de bal over de grenslijn te slaan, en wint hij ineens zes runs voor zijn partij; wordt de bal te hoog geslagen binnen de grenslijn, dan vangt de tegenpartij hem op, en is hij uitgespeeld. Soms heeft de bowler de juiste worp om het wicket te raken, en is de batsman ook uitgespeeld.

O.C.C. geeft een goed getraind spel te zien, en is de score de honderd runs gepasseerd.

Capt. Timmer blijkt de crack van het team te zijn, en maakte er alleen al veertig runs bij. Na zijn fraai scoren werd hij dan ook letterlijk door zijn spelers op de handen het veld uitgedragen.

Er bestaan nu plannen om binnenkort een Internacional Island-Tournament te organiseren, waaraan verschillende cricket-clubs van de naburige Engelse eilanden zullen deelnemen.

Reeds werd bericht van toezegging ontvangen van Capt. McMahon van de Renown-Cricket Club uit St. Kitts; Capt. Berridge van Anquila Cricket Club: verder worden verwacht voor deelname Cricket-teams uit Marigot, Philipsburg, Dominica en Nevis, zodat, wanneer binnenkort het nieuwe veld van O.C.C. gereed komt, O.C.C. ook de gast kan zijn van onze naburen, en er menige spannende match zal te zien zijn.

Wij wensen Captain Timmer en zijn self-supporting club succes toe bij het bevorderen van deze nuttige tak van sport, die aan de jeugd een gelegenheid van goede ontspanning geeft.

BONAIRE

MOEDER EULALIA VERLAAT BONAIRE.

De Eerwaarde Moeder Eulalia zal half September naar Habaai vertrekken. Tweemaal reeds werkte ze op Bonaire in de school en als overste. In 1937 werd ze voor de derde keer benoemd voor Bonaire. Vele mensen zullen haar missen, vooral de zieken, de oude gebrekkige mannen en de ouden van dagen.

Met haar ook verdwijnt een voorname bron voor de geschiedenis over het wel en wee van verschillende families. Waar zij in totaal meer dan 21 jaar op Bonaire gewerkt heeft, kent ze heel wat van het familieleven aldaar.

Op Woensdag, 17 September, zal het volk met een plechtige H. Mis God danken voor het vele goede, dat Hij door Soeur Eulalia bewerkte en Hem Zijn zegen vragen voor haar laatste verblijf op Habaai.

DE VUURTOREN.

De vuurtoren in het Noorden van Bonaire werd 3 meter verhoogd.

NIEUWTJES UIT BONAIRE.

De asfaltering van de weg naar de brug aan Antreol is bijna klaar.

De telefoonmasten en de Bonajrianen wachten echter nog steeds op den installateur, om de zaak af te werken. Voor de nieuwe kerk arriveerden per KNSM-boot het betonijzer, enkele kozijnen en een speciale hollesteen, waar mee het dak zal gemaakt worden.

De muren achter het altaar en van beide sacristieën zijn al zeer hoog. Met het opstellen van het ijzeren vlechtwerk van de eerste twee grote spanten zal binnenkort begonnen worden.

Officiële Mededelingen van de

Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

Van Zaterdag 6 en Zondag 7 September 1947

A-Klasse:

Aruba Jrs 1 — Trappers 1
(Niet doorgegaan, Trappers niet opgekomen)

B-Klasse:

P.O.V.A. 1 — R.C.N. 1 0—4

Reserve A-Klasse:

Hollandia 2 — San Nicolaas Jrs 2 1—0

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.

WILHELMINA SPORTPARK.

A-Klasse:

Aanvang 4.30 n.m.:

Zondag, 14 September 1947: R.C.A. 1 — Arsenal 1
Zondag, 21 September 1947: Hollandia 1 — Aruba Jrs. 1
Zondag, 28 September 1947: R.C.A. 1 — Trappers 1
Zondag, 5 October 1947: San Nicolaas Jrs. 1 — Arsenal 1

B-Klasse:

Aanvang 4.30 n.m.:

Zaterdag, 13 September 1947: S.C.A. 1 — Noord Central 1
Zaterdag, 20 September 1947: S.C.A. 1 — Marijke 1
Zaterdag, 27 September 1947: Sparta 1 — Jong Aruba 1
Zaterdag, 4 October 1947: S.C.A. 1 — P.O.V.A. 1

Reserve A-Klasse:

Aanvang 2.45 n.m.:

Zondag, 14 September 1947: Volharding 2 — Aruba Jrs. 2
EINDE COMPETITIE RESERVE A-KLASSE.

MEDEDELINGEN.

INSCHRIJVINGEN:

„S.C.A.": A. Lampe, A. Camacho en J. Croes als gewone leden.
„San Nicolaas Jrs.": H. de Palm, J. Wouters en E. Vroolijk als gewone leden.

BOETE'S:

De verenigingen VOLHARDING, HOLLANDIA en UNION zijn elk beboet met Fls. 2.55 wegens het niet insturen van de elftalopgaven voor de maand September (art. 8 sub. 5 R.C.W.)

ELFTALOPGAVEN VOOR DE MAAND SEPTEMBER 1947:

ARSENAL: Ongewijzigd.

ARUBA Jrs 1: G. Franken, R. Kemp, J. Palm, A. Julia, O. Paulina, E. Romero, B. Hoftijzer, R. Semeleer, S. Fingal, R. J. Franken, J. Paulina.

ARUBA Jrs. 2: M. Tromp, R. Franken, L. Brion, M. Maduro, F. Henriquez, W. Peters, E. Tromp, A. Ruiz, E. Martis, L. Harms, E. Stamper.

R.C.A. 1: Ongewijzigd.

R.C.A. 2: Ongewijzigd.

SAN NICOLAAS Jrs. 1: F. Wever, P. Roja, J. Bislick, S. Ridderstap, V. Oleano, Th. Solognier, V. Briezen, A. Geerman, C. Briezen, J. v. d. Berg.

SAN NICOLAAS Jrs. 2: P. Maluro, D. Paesch, M. Casillio, A. Kock, J. Matilio, E. Hullez, H. de Palm, J. Hulley, J. Vrolijk, L. Ras, V. Solognier.

TRAPPERS 1: D. Flemming, R. Werleman, A. Werleman, B. Werleman, E. Dirks, R. Werleman, J. Croes, L. Dane, E. Wester, E. Geerman, C. Vroolijk.

BUBALI SPORTCL. 1: G. Tromp, S. Figaroa, H. Henriquez, J. Tromp, V. Tromp, P. Willems, V. Henriquez, S. Gomaez, S. Tromp, H. Tromp, J. N. Tromp.

JONG ARUBA 1: F. Figaroa, H. Roza, B. Maduro, N. Roza, J. Riddersaat, C. Wolff, B. Giel, D. Bermudez, G. Tromp, E. Tromp, F. Perez.

MARIJKE 1: D. Huisman, J. Mannie, H. Kok, L. Triel, A. Poirot, W. Hofman, P. Koppelaar, H. de Bruin, H. Huisman, M. Probst, J. Lustgraaf.

NOORD CENTRAL Jrs. 1: P. Young, L. Pietersz, A. Giel, C. Tromp, V. Zievinger, M. Young, J. Figaroa, D. Arends, E. Carrillo, F. Luydens, L. Farro.

P.O.V.A. 1: J. Baggerman H. Agterberg, P. Trappenberg, P. Kooistra, S. Riem, F. van Rijm, M. Roggeveen, H. Tuinenberg, G. Slats, K. Brinkenberg, H. Kemperman.

S.C.A. 1: H. Croes, A. Croes, I. Kock, J Loopstock, F. Hernandez, E. Fingal, J. Lacle, H. Oduber, A. Bremier, M. Fingal, C. Oduber

SPARTA 1: Ongewijzigd.

HET BESTUUR

SPORT

HET TOURNAMENT IN SURINAME.

Woensdag 3 September.

Tweede hoofdwedstrijd.

Toen onze jongens om 17 uur het veld betraden, waren de tribunes al goed bezet.

Schedsrechter Lobo zou op verzoek deze wedstrijd leiden.

Deze wedstrijd kon reeds beslissend zijn. Als Curaçao met de overwinning ging strijken, dan hadden we al beslag gelegd op de fraaie wisselbeker.

Onze jongens deden dan ook hun uiterste best. Het hele elftal was in goede conditie. Reeds na enkele minuten wist Silliè ons de leiding te geven. Suriname liet zich niet onbetuigd en binnen één minuut was de stand 1—1.

Maar toen begon er een waar bombardement op het Surinaamse doel. De keeper Lobbrecht had het zwaar te verantwoorden maar hij was berekend van zijn taak.

Daar kwamen de oranjehemden weer fijn samenspelend opzetten. De bal rolde van voet tot voet. Plotseling een snelle doorbraak van Martis en Curacao had weer de leiding.

Maar dat namen de Surinamers niet. Met grote geestdrift begonnen ze de aanval en onze betere techniek was niet opgewassen tegen dit enthousiasme en de stad was spoedig 2—2.

Maar de K.S.C. had vastbesloten deze wedstrijd te winnen en de snelle Wright zorgde er ook voor om de stand op 3—2 te brengen.

Kort daarop kwam het einde en de rust. In deze wedstrijd werd Silliè geblesseerd. Hij kwam op zijn arm te vallen waardoor hij een ontwrichting opliep. Tot onze grote spijt zou hij niet meer mogen meedoen aan het tournament.

Na de rust werd er van beide kanten hard gewerkt, om nog een doelpunt te maken.

Bij een aanval van Suriname maakte Kops hands en terecht wees de scheidsrechter naar de penalty-plek.

De penalty werd genomen. Jeandor stopte de bal en sloeg hem terug. De speler, die de penalty genomen had, kreeg de bal terug en schopte in het doel. Scheidsrechter Lobo besliste doen, dat de bal in buitenspelpositie geschoten was. Maar nu komt het vreemde van het geval. De captain van het Surinaamse elftal ging naar den scheidsrechter en er ontstond een dispuut tussen die twee. Het resultaat was, dat de scheidsrechter toen naar het midden wees en de stand was 3—3.

Het hele publiek keurde de handelwijze van den referee af.

Kort daarop kwam het einde en de kamp was nog steeds onbeslist.

Donderdag 4 Sept.

K.S.C. versus V.V. Homeguard.

Homeguard is de vereniging van de Amerikaanse bauxite onderneming Paranam. Deze avondwedstrijd was feitelijk bedoeld als revanchewedstrijd tegen Leo Victor. Op verzoek van Paranam echter en met medewerking van Leo Victor werd het veranderd.

De machtige schijnwerpers wierpen een zee van licht uit op het N.G.V.B. sportterrein. Om 1945 uur begon de mooiste wedstrijd van het tournament.

Keeper Jeandor speelde vanavond als linkshalf mee en Jacobo Martina zorgde voor de doelverdediging.

Het spel ging ontzettend vlug op en neer. Na 10 minuten kreeg linksbuiten Wright de bal te pakken. Hij stoof direct op het doel af en in volle ren gaf hij ons met een prachtig schot de leiding.

Ongelukkigerwijze maakte Kops weer hands in het strafschopgebied. De penalty werd genomen en onze keeper had geen kans. Maar geen nood, onze voorlinie aangevoerd door „Sjoma" was goed op dreef en weldra moest de keeper van Homeguard voor de tweede maal de bal uit het net halen.

De rust ging in met 2—1 voordeel voor de K.S.C.

De honderden toeschouwers genoten zichtbaar van het spel. Beide partijen gaven mooie staaltjes van voetbaltechniek te zien.

Op de ere-tribune zat de staf van het bauxite-bedrijf.

De Curaçaoënaars hadden de sympathie van het voetbalminnend publiek, dat ware „sportmanschip" weet te waarderen.

Het tweede gedeelte van de wedstrijd toonde hetzelfde beeld.

De scheidsrechter had het spel goed in handen. Zijn houding was rustig en beslist, zoals het een goede referee betaamt.

Vlak voor het eind wisten onze jongens nog een keer de Homeguard verdediging te verschalken en onze jongens hadden verdiend gewonnen met 3—1.

Het publiek ging zeer voldaan naar huis.

Vrijdag 5 September.

K.S.C. — Olympia.

Olympia is de Nestor op voetbalgebied in Suriname. In de bloeiperiode van de N.G.V.B. werd Olympia naar het buitenland gezonden, om de eer te verdedigen en ze kwamen altijd met de overwinning terug.

Olympia moest dus haar traditie handhaven en moest deze wedstrijd winnen.

In het elftal zagen we Mook en Kluivert. Twee internationale sterren, die hun plaats in Olympia nog wisten te handhaven.

De wedstrijd zelf stond niet op een erg hoog peil.

De jongens van de K.S.C. waren voetbalmoe. Het was maar een sportief trachten, om een zo goed mogelijk resultaat te boeken.

Dat we deze wedstrijd met 2—1 verloren hebben is niet, omdat Olympia sterker was, maar omdat onze jongens zichtbaar vermoeid waren.

Scheidsrechter Amo, een van de stoere werkers van de N.G.V.B. heeft zich goed gekweten van zijn taak.

Resumé.

K.S.C. — M.Y.O.B. 2—0.
K.S.C. — Leo Victor 0—2.
K.S.C. — Suriname 2—2.
K.S.C. — Blauw-Wit 0—1
K.S.C. — Suriname 3—3.
K.S.C. — Homeguard 3—1.
K.S.C. — Olympia 1—2.

Beide partijen maakten zich nu op voor de beslissende wedstrijd op Zondag 7 September.

SCHAKEN.

Gisteravond werden de eindwedstrijden gehouden voor het snelkampioenschap schaken. De heer S. Zonneschain werd voor de tweede maal kampioen van het snelschaken. De uitslag van de wedstrijd was S. Zonneschain 4½ punt, M. Gandelman 3½ punt, A. Luyando 3 punten, W. J. Hirschfeld 2 punten, C. Th. Pang Atjok en C.T ieper ieder 1 punt. Om de vijfde plaats werd een beslissingswedstrijd gespeeld tussen Pang Atjok en Tjepen, die de eerste won.

Zaterdagmiddag en Zondagmiddag om 15 uur zullen de heren C. Th. Pang Atjok en E. Schob respectievelijk de kampioenen schaken van Curaçao en Aruba wedstrijd spelen in de bibliotheek van het R.K. Zeemanshuis in de Klipstraat. De wedstrijd kan gevolgd worden op een demonstratiebord.

Later in de maand zal de heer Pang A Tjok naar Aruba gaan om daar een derde wedstrijd tegen Schob te spelen.

ATHLETIEK.

Op Zaterdag 20 en Zondag 21 September zullen in het C.B.L.O. stadion athletiek wedstrijden worden gehouden voor jongens van 12 tot en met 17 jaar. Inschrijvingen te zenden voor Donderdag 18 September a.s. aan Fr. Andreas, D. Henriquez H. Prince p.a. Maduro, A. B. Faay Mahaai 4.

CURAÇAO

LOTERIJ C.B.L.O.

Het Bestuur v.d. C.B.L.O. verzoekt ons mede te delen dat de winnaar van het TUINAMEUBLEMENT helwerk gevallen is op nummer 10219 nog steeds niet heeft aangemeld.

Bovengenoemde prijs kan worden afgehaald in het Stadion aan het Rif.

VERBETERING N.I.G.M.

Naar wij van de Nederlands Indische Gas Maatschappij vernemen, bestaan de belangrijke verbeteringen in het bedrijf te West Indië, waarvan op de jaarlijkse algemene vergadering sprake was, voornamelijk in het bouwen van een nieuw opstalstation op het Rif.

Door dit station zalh et electrische netten zeerste vrezwaard worden. Er is dan een veel hogere spanning mogelijk namelijk 12 kilo volt en zelfs 20 kilo volt.

Het opstalstation zal bestaan uit 4 grote transformatoren, ieder 17 ton zwaar. Het directe voordeel voor de verbruikers is, dat er veel minder stoornissen zullen zijn en het doorslaan tot een minimum beperkt blijft.

SCHEEPSBERICHTEN.

11 September.

Balantie naar Las Piedras, Panama naar Londen, Planter van Pt. Gardon, Baralt van Maracaibo, City of Swamsea naar Canal Zone, Helder naar Madeira, Baralt naar Pto. Prince, Livia naar Genoa.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israel", Columbusstraat.

Vrijdag, 12 September te 18.00 uur: Ochtenddienst-Shriftlezing: ding.

Zaterdag, 13 September te 8.30 uur: Ochtenddienst- Schriftlezing: Deuteronorium: 29.9 t.m. 30 vr: te 16 uur: Jeugdbijeenkomst; te 18.15 Avondgebed met Seligot (Verzoeningsgebeden).

Zondag, 14 September te 19.00 uur: Avonddienst van Rosj-Hasjana (Nieuwjaarfeest).

Maandag, 15 September te 8.30 uur: Ochtenddienst.

Dinsdag, 16 September te 8.30 uur Ochtenddienst; te 18.15 uur: Avonddienst met grote Seligot (Verzoeningsgebeden).

ORANJE VEREENIGING CURACAO.

Het Bestuur verzoekt Herman Rojer zijn prijs af te komen halen bij den Heer I. Mauricio gewonnen met het darts gooien op het feest aan het Rif.

De naam van de Rap (Margaritha) is noor niemand geraden.

ARUBA

EMAN TOT KROPMAN

De Heer Henny Eman stuurde weder een telegram van de volgende inhoud:

Verzoeke publiceren volgend telegram quote de Nederlander Den Haag verzoeke publiceren quote Mr. Kropman, Voorzitter Palementaire Commissie dank u mede namens bevolking voor ons belangrijkste passage in uw, indrukken uit de West in de Amigoe di Curaçao namelijk Aruba niet onder noch naast Curaçao doch rechtstreeks verbonden met Nederland.

Statenlid Eman.

[Het hierbovenstaand telegram zou de indruk wekken, dat Mr. Kropman zich uitgesproken zou hebben ten gunste van de Arubaanse afscheidsbeweging. Dit is echter in het geheel niet waar. De heer Eman las meer — uit begerigheid — dan er stond. Voor een goed begrip halen wij de passage nog even aan:

„Ik kreeg de indruk van grote welvaart en van een zekere, niet helemaal ongerechtvaardigde zelfbewustheid der Arubanen, die bovendien zeer aan hun mooie eiland gehecht zijn. „Wij willen niet onder Curaçao staan — zei een hunner tijdens een conferentie — en zelfs niet náást Curaçao!" U wilt — vroeg ik — bóven Curaçao? Nu dat ook niet, maar het ideaal was: Aruba rechtstreeks verbonden met Nederland! Maar dat is een onderwerp van de Staatkundige Hervormingen en laat ik hier verder, onbesproken. Onze hearings werden overigens zeer goed bezicht."

Kropman zegt hier zelfs niets. Geeft geen enkele mening. Integendeel hij zegt duidelijk, dat het een ontwerp is van de Staatkundige Hervormingen en laat ik hier verder onbesproken.

De heer Henny Eman en zijn medestrijders leren hier te veel. Het is een oude fout, vooral bij vuurvreters, dat zij hun bedoelingen leggen in een totaal neutrale zin. Ja, zij slagen er dikwijls in een tegenovergestelde mening geheel ten hunne voordele uit te leggen.

Nuchter blijven, heer Eman — Red.].

ALBERT EMAN WORDT BEDANKT.

Ook dit telegram stuurde de Heer Henny Eman.

Dit telegram is gericht aan Albert Eman, Voorzitter feestcommissie Koningindag, quote Eman Aruba Koningin dankt u en bevolking Aruba gelukgensten.

Kohnstamm particulier secretaris unquote Eman.

Nieuws uit Ned. Indië

BEEL HOUDT EEN TAFELREDE.

Het werd Donderdag bekend, dat de Nederlandse regering besprekingen voert met Indonesische vertegenwoordigrs van Sumatra en West Java, die de regering te Djokjakarta niet steunen. Dit bericht kwam, nadat minister-president Beel een verklaring aflegde tijdens een diner ter ere van de vertegenwoordigers van Borneo. Beel beloofde steun. De Nederlandse regering zal er niet voor terugschrikken de laatste verantwoordelijkheid te dragen om binnen de kortst mogelijke tijd te vormen een onafhankelijke groep van Staten op federatie grondslag binnen het Koninkrijk. **Hierin zijn ook begrepen Suriname en Nederlandse West Indië.** Beel zeide, dat hij hoopte, dat de gebieden, die niet meer onder het de facto gezag staan van de Republiek, bevrijd zullen zijn van terreur en vrees en dat deze gebieden zullen beginnen te arbeiden aan de politieke heropbouw binnen de federatie. Hij hoopte ook, dat Borneo zich spoedig bij de rij der samenwerkende Staten zal aansluiten. Hij sprak zijn waardering uit voor het aandeel van Borneo in het verspreiden van een beter begrip van hun positie en van de Nederlandse houding in de Verenigde Staten.

In zijn antwoord zeide Soekawati, dat de toestand onzeker blijft zolang als de huidige leiders in Djokjakarta zich verzetten tegen de beginselen van Linggadjati. (Aneta).

REGERINGSVERKLARING.

De voorzitter van de Tweede Kamer deelde mede dat in de loop van de volgende week, dus na de terugkomst van Van Mook, de regering een verklaring over Indonesië zal afleggen (ANP. 11 Sept).

NEDERLANDS COMMUNIQUÉ.

Het Nederlands Communiqué van heden meldt dat de Nederlandse verliezen van gisteren 17 gewonden en 3 doden bedroegen.

Ten Westen van Tasikmalaja vonden bij Manondjaja en Cheribon vuurgevechten plaats.

Een Nederlandse Rode Kruis Colonne in het gebied van Tasikmalaja, werd beschoten.

Ook Nederlandse patrouilles op Midden Java werden beschoten.

De stad Laboeranfoekoe in het gebied van Medan, kreeg een vaste bezetting voor beveiliging van deom geving en de plaats zelf. Dit geschiedde in verband met de berichten over ontvoorde Chinezen.

Een Nederlandse patrouille slaagde erin 280 Chinezen uit de handen der republikeinse benden te bevrijden.

In een kampong bij Pasoeroean op Oost Java viel een republikeinse bende het huis van 2 chinezen aan. De aangevallenen verdedigden zich met revolvers, maar toen de munitie verschoten was, stak de bende het huis in brand en verminkte de halfverbrande lijken (ANP 11 Sept.).

VERLIESLIJST KONINKLIJKE MARINE.

De verlieslijst van de Koninklijke Marine in Indië bedraagt van 5 totenm et 31 Augustus jl. 11 gesneuvelden, 5 gewonden terwijl 6 zijn ongekomen tengevolge van ongeval. (ANP 11.9).

EEN WITBOEK.

Volgens het Chinees dagblad „Keng Po", wordt in republikeinse kringen gewerkt aan een Witboek dat geschonken zal worden aan de Consuls generaals en de driemanycommissie (ANP 11.9).

CONSULS BESCHOTEN.

Niet geïdentificeerd scherpschutters vuurden op den Britsen waarnemend consul-generaal te Batavia Lambert en op den Australischen consul - generaal Charles Paton, toen zij Singosari bezochten ten Noorden van Malang. Er werd niet bekend gemaakt of de consuls geraakt werden (Aneta).

VAN MOOK NAAR OOSTERHOUT.

Wanneer Van Mook Zondag in Nederland terugkeert, zal hij onmiddellijk naar de residentie van den Minister van Buitenlandse Zaken Boetzelaer te Oosterhout doorreizen om met leden van het cabinet te confereren over zijn besprekingen te Washington, (Aneta).

Nieuws van overal

— Het atoom energie comité van de Verenigde Landen aanvaardde het tweede rapport voor de Veiligheidsraad met 10 tegen 1 stem. Rusland stemde tegen en Polen onthield zich. De stemming had plaats nadat de Verenigde Staten en Rusland elkander op bittere beschuldigden van het werk der commissie te saboteren.

— De Verenigde Staten verzochten de Balkanquaestie op de agenda van de volgende vergadering der Veiligheidsraad te plaatsen met het doel deze quaestie dan te kunnen behandelen in de Algemene Vergadering. Dit is mogelijk volgens de procedure-bepalingen.

— Burgemeester Israël Rokach van Tel Aviv en verschillende andere Joodse leiders werden vrijgelaten uit het kamp Latrun.

— 300 Financiële deskundigen woonden de openingszitting bij van de jaarlijkse bijeenkomst der Monetaire Wereldbank te Londen.

— De candidaten voor het gouverneurschap van Trieste zijn van 12 teruggelopen tot 3. Zoals men weet, moet de Veiligheidsraad den Gouverneur kiezen. De candidaten zijn nu nog Joaquin Fernandez, oud-minister van Buitenlandse Zaken in Chili, Auguste Buisseret, een Belgische gezant en Theodor Brock, burgermeester van Narvik in Noorwegen.

De Heer en Mevrouw
J. Elderfield - Frances.
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter
CAROLE AUSTINE
St. Elisabeth Gasthuis 7-9-'47

---

13 September 1947
VERLOVEN
LOEK DE JAGER
en
ANS VAN DIJK
Receptie van 7.30-8.30 n.m. Vaersenbaai
Willemstad, Curacao N. W. I.

GETROUWD
Thijs Hofland
met
Johanna P. Timp
Cur: 11 - 8 - '47

Gisteren overleed in de ouderdom van 74 jaren voorzien van de laatste H.H. Sacramenten onze geliefde moeder
Sarah Elisabeth Clementina Arends - de Veer
Weduwe Rodolfo M. Arends.
De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4.30 uur.
Sterfhuis: Wilhelminastraat 64.
Namens de familie,
Dr J. R. Arends.

Echo's van de Jamboree

Groots en kleurrijk schouwspel in typisch Frans décor

Na een verblijf onder in de ware zin des woords Verenigde Naties in het stralende en stoffige Jamboreekamp te Moisson, is het een wonderlijk en pijnlijk contrast tegenover de wereldverbroedering van tienduizenden scouts, temidden waarvan het een verkwikking was te vertoeven, de oude wereld weer terug te vinden met haar oude tonelen van krakelende partners, die het ene misverstand en de ene onverdraaglijkheid na de andere tegenover elkaar begaan.

Voor de Nederlander ligt de pijnlijkheid van dat contrast al dadelijk in het beperkte begrip, dat de Veiligheidsraad heeft getoond tegenover de rechten van een land, dat met enorme offers mee de bevrijding van de wereld heeft bevochten, en de spontane en opvallende geestdrift, waarmee toeschouwers van alle naties op de Jamboree het door de Nederlandse scouts vertoonde nationale spel hebben toegejuicht. Wonderlijk contrast, want onder de enthousiaste toeschouwers van dit spel, waren er velen van naties, die elders slecht begrip toonden voor de problemen van ons land, aldus schrijft Han Jonkers in 'De Nieuwe Eeuw' van 23 Augustus.

Natuurlijk werd nauwgezet iedere politieke intrige van de Jamboree geweerd. Geen enkele speech doelde ook maar met een enkel woord op het bestaan van politieke tegenstellingen buiten dit gelukzalige oord. Maar dit kon niet verhinderen, dat men achter de kleurige uitdossingen, die aan de nationaliteiten hun individualiteit gaven, toch telkens de nationale ziel ontwaarde. Zo moet het ook zijn geweest bij die aangrijpende vertoking door onze jongens van het leed, dat de bezetting over ons land heeft gebracht. Iedereen juichte, iedereen toonde begrip. Er werden met dit spel over overrompeling en bevrijding, snaren aangeroerd, die bij deelnemers van andere Europese landen verwante klanken opriepen. Maar de kern van het begrip jegens de in het spel vertoonde lotgevallen van het Nederlandse volk zetelde toch in de geest van het scoutisme. Deze werd vaardig over iedereen, die slechts enkele dagen had vertoefd temidden van de pastorale gemeenzaamheid, waarin onderscheiden volken hier tezamen leefden, zonder enige wanklank, zonder steen des aanstoots.

Panorama van Moisson.

Wanneer men terugziet op de dagen doorgebracht in het verrukkelijke dal aan de Seine, is het met een gevoel van verbazing over het geweldige gemeenschapsgevoel, dat er kan uitgaan van het ideaal van Baden Powell. Er zit haast iets bijbels in deze samensmelting van zoveel talen, zoveel huidskleuren tot één broederschap. Bijbelse allure konden wij ook niet ontzeggen aan het tafereel dat zich prachtig voor onze ogen ontrolde, toen wij op de blauwe heuvelen rond de Seine waren geklommen. Duizenden tenten zo ver het oog reikte. En vele volksstammen, gelegerd op hun doormars naar het beloofde land. Het land van de wereldverbroedering, het land waarin eindelijk de wonderbare vrede van het samenwonen van vele stammen en volken in dezelfde kampen en tenten gevonden zal zijn.

Verwijderd geschal van trompetten in het zinderend hete dal. Colonnes in witte gewaden die over de wegen, waarop dichte stofwolken hangen, zich voortbewegen van tent, van land naar land. In de blauwe diepte van de Seine, waar in dit aards paradijs onbeschrijflijk mooie plekjes verscholen liggen, de rusteloos heen en weer trekkende boten der zeeverkenners. Ver weg in het glinsterend hete verschiet zonderlinge tekens, enblemen en stellages. Het is inderdaad een haast bijbelse gewaarwording neer te blikken op deze wereld, het verwijderd tam tam te beluisteren van de trommen van inboorlingen, en daar door heen horen spelen als een wonderlijke melancholieke en haast hemelse muziek de prachtig gerhytmeerde klanken van de bagpipes der Schotteni die overal aanwezig zijn en alle de bagpipes der Schotten, die horizon is bedekt met vlaggen, en allen wapperen fier op de lichte adem, die van de heuvels af langs de Seine in het dal strijkt. Het is een onvergelijkelijk mooi gezicht. Ons hart speurt in dit fanaal van fier wapperende doeken naar het rood wit blauw. Alleen de vlag van het kamp Savoie, waar een deel der Nederlanders zich bevindt naast de Zweden, die hier met de Zwitsers en natuurlijk de Amerikanen en Engelsen behoren tot de grand seigneurs met dikke deviezenportefeuilles, is te zien. Maar het is telkens weer een biezondere emotie, dat zien van onze vlag temidden van deze volkerenstoet. We spreken een ogenblik met onze zeeverkenners die hier de glorie van onze marine vertegenwoordigen, en dalen dan weer af in het stof der naties, via een verrukkelijk koele plek in een herberg te Moisson, plotseling het middelpunt geworden van de wereld. Spoedig zijn we weer in Egypte, laten ons door gebruinde Oosterlingen curiositeiten tonen, die zij als koningin uit het Oosten naar het Westen hebben meegebracht. Bij de Algerijnen informeren wij voor de tweede maal naar de Witte Pater, met wie wij via de Sahara een afspraak hebben gemaakt voor een rendez vous in deze Alléé der Nations.

Het is allemaal heel simpel. De wereld kent geen afstanden en grenzen in dit oord, waar alle harten gesmeed zijn in de gloed van dezelfde vriendschap en verbroedering.

In de avond, die sprookjesachtig met blauwe sluiers in het dal hangt, en waarin de kampvuren hoog oplaaien, eten we vorstelijk bij de Arabieren,

Ze ontvangen ons met zwierig gewapper van hun bournouzen. Ze zetten ons verrukkelijke spijzen voor met een conversatie, waarnaar we alleen maar kunnen raden, maar die hoogst charmant moet zijn. Een tolk vertelt, dat de Arabieren zich verontschuldigen over de minderwaardigheid van wat zij ons voorzetten. Maar het valt erg mee. In het Ritzhotel in Bagdad kan men het niet beter hebben.

Daarna wandelen we onder het met vlaggen bespikkelde baldakijn van de nacht, waarin vreemde geruchten samensmelten tot een surrealistische muziek, naar ons veldbed, en wikkelen ons weer als volleerde scouts en routiers in de dekens.

Het Babylonse treintje.

Het treintje, dat zo langzaam en voorzichtig langs de kampen rijdt, dat zelfs lieden van tachtig jaar er zonder gevaar op kunnen springen, vertegenwoordigt ongeveer wat de couloirs betekenen in de deftige gebouwen aan de Quai d'Orsay. Hier ligt nog eens in het biezonder het brandpunt van de wereld. Goederen uit alle hoeken der aarde veranderen hier van land, zelfs van meridionaal. Fez tegen klompen, Schotse kilts tegen Hongaarse pluimen, bonte halsdoeken tegen insignes. Ruilhandel en omgangsvormen wikkelen zich af met grote simpelheid en zakelijke beknoptheid. Een nieuwe wereldorde in miniatuur. Nimmer hebben wij de overredingskracht van het gebaar zo begrepen als op dit met een slakkengang voortzeulend Babylonse treintje. Vingers worden opgestoken, en de rijkdommen der aarde verwisselen van eigenaar Tegenvoeters lopen elkaar onder de voet op de foires, die zoetvloeiende Franse namen dragen, en waar de spijzen besprenkeld worden met wijn. Alle valuta's der aarde gaan over de jong en over de toonbank in de Jamboree bank, waarin de officiële Wereldbank heel wat routine zou kunnen opdoen.

Men zal zeggen, dit alles is maar een spel van de jeugd, een utopie van een ogenblik, die weer zal verbleken, zodra de echte wereld al deze broeders weer tot zich zal hebben genomen. Maar men vergeet de geest De geest, die met het vuur van Vogelenzang werd ontstoken, in Moisson nieuw voedsel kreeg, en die als de apostelen, nu het kamp weer ten einde is, verder zal trekken door de wereld.

In de tientallen gesprekken en gebaren die we in dit kamp voerden en wisselden, met verschillend gekleurde aardbewoners, is langzamerhand, naarmate we zelf zwarter en stoffiger werden in dit schone maar gloeiende Seinebekken, in ons een inzicht, een licht sterker geworden. We waren sceptisch gekomen. Welk tegenwicht zouden deze bataljons van jongeren met hun ijver en hun vertrouwen en hun brandend idealisme kunnen vormen tegen de cynische wereld daarbuiten?

Maar we leerden spoedig in dit bont mozaiek van naties de personen en karakters onderscheiden. We ontdekten verder hoe al deze zielen verbonden waren door de draad van Baden Powels parool. En hoe allen gehoorzaamden uit zuivere drang aan een wettelijkheid, die in de grond van de zaak niets anders was dan de volbrenging van het ware christendom.

Franse regie.

Maar zonder twijfel heeft de voortreffelijke, de charmante **geest, die op de** Jamboree van Moisson heerste, veel te danken aan het Franse patronaat waaronder zij stond. Steeds proefde men het Franse waarmerk als de naam van Hennessy op een fles, bij alles wat er gebeurde. In de regie blonken de Fransen weliswaar niet uit, maar wel in de geestkracht, de spiritualiteit en het enthousiasme, die zij voortdurend meedeelden aan alle deelnemers.

Bij de grote openings-plechtigheid b.v. haperde het in de techniek van het massa-effect. Bij voorbaat was niet alles voor de tienduizenden toeschouwers duidelijk waarneembaar, omdat de opening des avonds plaats vond. Blijkbaar hebben de Franse organisatoren graag de overschilderachtige effect, dat zij tehad geboden, geofferd aan het schilderachtige effect, dat zij tegen middernacht konden bereiken. Nu walmden de toortsen mystiek en pittoresk in de arena. En de onstuimigheid, waarmee sommige groepen de arena binnenstormden deed denken aan sommige parades met rennende Spahis. Het was indrukwekkend en meeslepend, glorievol in de trant van het romantische ruiterstuk en de onweerstaanbare Franse attaque, doch niet bepaald helder. Maar het droeg allemaal het merk van een charme, die de finishing touch kan ontberen, omdat zij wonderen verricht op de ingeving van het hart.

Een charmant voorbeeld van zulk een improvisatie willen wij geven. In de Club Internationale op de Jamboree dronken wij met persbroeders een glaasje fruitsap, toen generaal de Lattre de Tassigny, de elegante en populaire, omstuwd door gevolg, de gelegenheid binnentrad. Een Parijse confrater had de tegenwoordigheid van geest hem met de Nederlandse perslieden in contact te brengen. Zonder zich een moment te bedenken liet de Generaal zijn gezelschap staan, waar het stond, en richtte zich voor de vuist weg tot ons met een spiritueel en fijnzinnig geaccenteerd speechje vol waardering aan Koningin Wilhelmina.

Jamboree van de charme.

Dit zijn innemenre dingen, en van dit soort toneeltjes vielen er op deze Jamboree, die wij naast de onderscheiding „van de vrede" die „van de charme" willen meegeven, heel wat te beleven.

Het was niet de techniek van de show, maar de geest, de menselijkheid en de vrijheid bovenal, die op deze Jamboree hoogtij vierden. Soms neigde de spontane vrijheidszin en het overweldigend enthousiasme, dat met de tropische zon wedijverde in gloed, tot een zekere onordelijkheid. De Franse gastvrijheid nl. aanvaardde iedere clandestiene trekker, die dikwijls van heel ver naar de Jamboree was getrokken. Sommigen slechts alleen om een glimp van het schouwspel op te vangen, en dan weer verder te gaan. Allen werden met een Samaritaanse gulheid geaccepteerd. Hetgeen vooral wat de persbroeders betreft, die met het vorderen van de Jamboree zich in steeds groter aantal en namens allerlei mysterieuze bladen lieten inschrijven, tot soms zonderlinge toestanden leidde. Maar alles geschiedde met uiterste beminnelijkheid. De beminnelijkheid van de improvisatie, de spontaneïteit van het onmiddellijk contact, het onmiddelijke gebaar. Het was daarom steeds „tout pardonner" wat men deed.

Deze wezenlijke geest van christelijkheid was ongetwijfeld een van de verheugendste eigenschappen van deze Jamboree aan de boorden van de Seine. Het was reeds in het begin tijdens een plechtigheid van de verzamelde katholieke verkenners van Nederland gevraagd, dat niet de show, doch het apostolaat van het ware scoutisme te Moisson zou mogen zegevieren. Men mag zeggen, dat de Jamboree ook van dit ideeël standpunt bezien op gelukkige wijze aan de hoop van duizenden heeft beantwoord Een ongemeen belangrijke verdienste.

Immers, wanneer men deze manifestatie op Franse grond vergelijkt met het jeugdcongres, dat zo juist in Praag is gehouden, komt men tot de conclusie, dat op dit ogenblik in deze wereld van afbrokkelend vertrouwen, de manifestatie van Moisson de ware medicijnen heeft aangewezen, waaraan de wereld kan genezen. Het wonderbaarlijke is, dat deze medicijnen beschreven staan in enkele simpele verkennersregels die de grondslagen behelzen voor het „goed-mens-zijn".

Regels die na het krieken van iedere nieuwe dag in vele talen werden opgezegd en herhaald. En die in dit cosmopolistische dal zijn verklonken met een geest van vertrouwen en zekerheid, die velen hernieuwde hoop moet hebben gegeven voor de wereld tegen het ogenblik, dat deze duizenden blanke, bruine, zwarte en gele broederen aan het woord zullen komen.

Han Jonkers.

De zegenzang van Fatima

„De Zegezang van Fátima" is een boek over Onze Lieve Vrouw van Fátima in de laatste tijd. Het is geschreven door den schrijver Louis Scholz die twintig jaren in Portugal heeft gewoond en een goed Fátima-kenner is.

Het boek handelt uitvoerig over het Derde Eeu-feest in Portugal (1646 — 1946), de Kroning van Onze Lieve Vrouw van Fátima te Cova da Iria, het Maria-Congres te Vila Viçosa, de sluitingsdagen van het Derde Eeuwfeest te Lissabon, de triomfale intocht van het genadebeeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima vanuit het kapelletje te Cova da Iria naar Lissabon in December 1946, het derde Geheim medegedeeld aan de zienster Lucia, over de buitengewone ontwikkeling van de verering van Onze Lieve Vrouw van Fátima in Nederland en onze overzese gebiedsdelen in de laatste vijf jaren. Tevens bevat het boek vertalingen van enige preken van Z. Eminentie de Kardinaal-Patriarch van Lissabon over Onze Lieve Vrouw van Fátima en de publicatie van de Herderlijke brieven over Onze Lieve Vrouw van Fátima van de Apostolische Vicaris van Paramaribo en te Curaçao.

Voorts wordt in het boek behandeld de verschijningen van de Heilige Maagd in Frankrijk en België in verband met de verschijningen te Cova da Iria (Fátima). Enige bladzijden behandelen speciaal hoe drie duiven aan de voeten van het genadebeeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima de reis van Bombarral naar Lissabon tot Cova da Iria meemaakten.

„De Zegezang van Fátima" is een boek rijk geillustreedd met vijftig interessante foto's van Onze Lieve Vrouw van Fátima in Portugal, Nederland en onze overzese gebiedsdelen, o.a. bevat het reproducties van schilderijen van Onze Lieve Vrouw van Fátima van Nederlandse beeldhouwers geplaatst in Fátimakapellen in ons vaderland.

De Bisschop van Leiria (Fátima) heeft in dit boek een voorwoord geschreven, waarin Zijn Hoogwaardige Excellentie hartelijk dank brengt aan de Nederlandse katholieken, die bloemen zonder per vliegtuigen van de K.L.M. naar Cova da Iria voor Onze Lieve Vrouw van Fátima.

De uitgever van dit boek is de heer Joh. Roosenboom te Heerlen, Heerlerbaan 114. Het boek werd gedrukt door de „Drukkerij Die Haghe te Voorburg, die voor een keurige uitvoering van het werk zorgde. Begin September is het boek bij de boekhandel verkrijgbaar.

